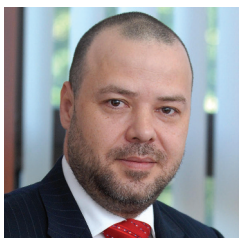

ASOCIAȚIA ROMÂNĂ A BĂNCILOR:

Proiectele legislative trebuie să meargă în direcția întăririi disciplinei financiare

Procesul de dezintermediere financiară s-a accentuat în ultimii cinci ani. Absența cererii eligibile de credite și creșterea economisirii interne sunt principalele motivații pentru reducerea liniilor de finanțare de la băncile mamă. Sectorul bancar românesc este într-o poziție care îi permite reluarea creditării în mod sustenabil, mai ales că marjele de dobândă aferente creditelor au continuat trendul descendent.

Florin Dănescu

Președinte Executiv Asociația Română a Băncilor

Sistemul bancar românesc și-a demonstrat stabilitatea structurală, a realizat optimizarea portofoliilor de credite printr-un proces amplu de curățare a bilanțurilor și acordă credite, pe parcursul anului 2015, într-un ritm aproape similar cu cel de dinainte de criză. Sectorul bancar din România este printre puținele sectoare bancare din Uniunea Europeană care nu au avut nevoie, pe perioada crizei, de sprijin din fonduri publice.

Rata de solvabilitate s-a menținut la un nivel ridicat, de 18,07% în iunie 2015, în condițiile în care pragul minim stabilit conform cadrului de reglementare european CRD IV/CRR este de 8%.

Curățarea bilanțurilor și schimbarea metodologiei de calcul al creditelor neperformante au condus la o reducere cu peste zece puncte procentuale a ratei creditelor neperformante până la 12,06%, în luna august 2015. Băncile vor să se implice tot mai mult în creditare pentru a compensa scăderea bilanțurilor. Lichiditate există în piață și acest lucru este dovedit de nivelul scăzut al dobânzilor de pe piața monetară.

Afirmam la sfârșitul anului trecut că principalele obiective pentru sistemul bancar pentru anul 2015 sunt creșterea creditării, măsurile orientate pentru restabilirea încrederii și exercițiul de evaluare a calității activelor la nivelul sistemului bancar românesc. Anticipațiile indicau pentru anul 2015 creșterea soldului creditului neguvernamental în ritm anual, lucru care este deja sesizabil încă din luna august. Înseamnă că volumul creditelor noi acordate a depășit ieșirile din soldul creditului neguvernamental sub formă de rambursări de principal, scoatere în afara bilanțului și vânzări de portofolii.

Este nevoie de încredere. Disciplina financiară nu este punctul forte, mai ales dacă privim sectorul creditării IMM-urilor. Dar asta înseamnă, până la urmă, acea încredere pe care o dai oricărui investitor și oricărui consumator că o datorie se plătește. Cât timp acest lucru nu există, întreaga industrie bancară este pusă sub semnul întrebării, pentru că fișa de post a industriei bancare este aceea de a crește economisirea și prin această economisire să poată credita economia. De ce este România în urmă? Dintr-o mie de motive. Unul dintre ele este acela că România are un grad de intermediere financiară (ponderea creditului neguvernamental în PIB) de circa 32%, cel mai scăzut din Uniunea Europeană, în scădere de la nivelul de aproape 40% în 2011.

Nivelul de intermediere financiară este direct proporțional cu prosperitatea țărilor respective, prosperitate reprezentată printr-un indicator PIB per capita. PIB pe cap de locuitor exprimat în paritatea puterii de cumpărare standard (PPS) în România s-a situat în 2014 la 54% din media Uniunii Europene.

Strategia ar trebui orientată spre creșterea

sustenabilă și, implicit, spre creșterea intermedierei financiare. Așteptările sunt ca abordările legislative să devină constructive, pentru că în final cel care beneficiază de costuri mai reduse ar trebui să fie cetățeanul.

Însă, în România, unele proiecte legislative merg în direcția slăbirii disciplinei financiare. România are o conotație specifică pentru că lipsa învățături democratice ne face să preluăm ceea ce Europa ne prezintă astăzi ca legi și le transpunem într-o manieră diferită și împotriva economiei.

Astăzi suntem în fața multor percepții care se transformă în inițiative legislative. Nu putem să nu ne întrebăm care va fi strategia grupurilor financiare pe viitor. În perioada 2009-2014, sistemul bancar a înregistrat o pierdere netă consolidată de 1,6 miliarde euro, în timp ce aporturile suplimentare de capital de la acționari s-au ridicat la 1,8 miliarde euro.

Nu putem avea un capital care să înregistreze constant pierdere și în același timp să contribuie la creșterea economică a României în condițiile în care asistăm la o serie de inițiative legislative dintre care unele contravin legislației naționale sau dreptului comunitar. Or, acestea creează așteptări consumatorului și o imagine proastă sistemului bancar.

Așteptările privind modul în care sectorul bancar contribuie la dezvoltarea economiei României ar trebui să fie direct proporționale cu cadrul legislativ național și perspectivele de modificare a acestuia. Nu te poți aștepta ca un sistem bancar să mențină aceleași condiții de costuri ca mediul bancar european dacă nu-i permiți să opereze cu același instrumentar și la un nivel similar de siguranță privind recuperarea sumelor intermediare.